

Міністерство освіти і науки України
Міністерство охорони здоров'я України
Всеукраїнська громадська організація «Наукове товариство анатомів,
гістологів, ембріологів та топографоанатомів України»
Асоціація патологів України
ДЗ «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»

МАТЕРІАЛИ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
«ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА
СУЧАСНОЇ МОРФОЛОГІЇ»

ПРИСВЯЧЕНОЇ 100-РІЧЧЮ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ
(КАТЕРИНОСЛАВСЬКОЇ) ШКОЛИ МОРФОЛОГІВ

ЗБІРНИК НАУКОВИХ РОБІТ

м. Дніпро
5-7 жовтня 2016 року

м. Дніпро, Україна

ПРОБЛЕМИ МОРФОЛОГІЧНОЇ ДІАГНОСТИКИ СУЧАСНИХ СОЦІАЛЬНО-НЕБЕЗПЕЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ

С.Г. Гичка, П.В. Кузик, В.А. Діброва

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця
м. Київ, Україна

E-mail: gichka@ukr.net

Соціально-небезпечні хвороби є захворюваннями людини, виникнення і розповсюдження яких визначальною мірою пов'язане з соціальними та соціально-економічними умовами. Початок ХХІ століття характеризується широким поширенням соціально небезпечних хвороб в суспільстві, незалежно від ступеня економічного і соціального розвитку тієї чи іншої держави, що може привести до небезпечних соціальних катастроф. Поширеними соціально значимими хворобами є туберкульоз, ВІЛ-інфекція/СНІД, геморагічна лихоманка Ебола, інфекції, що передаються переважно статевим шляхом, злоякісні новоутвори, цукровий діабет, гепатити В і С, алкоголізм, наркоманії, психічні розлади і розлади поведінки, хвороби недостатнього харчування. До найпоширеніших і соціально значущих вірусних захворювань належить гостра респіраторна вірусна інфекція та грип.

Зростання захворювань населення України на соціально небезпечні і соціально значимі хвороби є загрозливим і має характер прогресуючої епідемії, що створює загрозу національній безпеці.

У сучасних умовах поширені соціально небезпечні хвороби (туберкульоз, ВІЛ-інфекція, грип) характеризується не тільки високим рівнем основних кількісних епідеміологічних показників, але і глибокими якісними змінами структури форм захворювань, їх клінічних і патоморфологічних проявів, ускладнень, причин смерті, появи ко-інфекцій тощо, що розцінюється як негативна фаза патоморфозу. Відомо, що патоморфоз захворювань значно ускладнює їх діагностику. З'явилися об'єктивні причини, що не дають змогу однозначно верифікувати ті чи інші морфологічні зміни. В клінічній практиці та при дослідженні секційного, операційного і біопсійного матеріалів нерідко виникають труднощі в достовірній діагностиці різних форм соціально небезпечних захворювань, оцінці пато-, морфо- і танатогенезу. Несвоєчасна діагностика нерідко призводить до інвалідності та смертності хворих. Тому у практиці патологоанатомів останнього десятиліття частіше зустрічаються клінічно недиагностовані форми соціально небезпечних захворювань. Водночас за останні роки патологоанатомічна практика, крім класичних методик, стала використовувати імуногістохімічні методи, методи молекулярної патології і генетики. Це дозволило розширити погляди на причини і механізми розвитку патологічних процесів, покращити діагностику захворювань.